

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 323/07
01.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Nadežde Radević, Jovanke Kažić i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa punomoćnik BV, advokat iz Beograda, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.14/06 od 30.05.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 1.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.14/06 od 30.05.2006. godine u delu u kojem je potvrđena prvostepena presuda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.398/05 od 4.04.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se utvrdi da je stekla $\frac{1}{2}$ idealnog suvlasničkog dela na dvosobnom stanu VV na osnovu sticanja u porodičnoj zajednici sa majkom, sada pok. OO, bivša iz GG, i da se isti izdvoji iz zaostavštine sada pok. PP. Stavom 2. izreke usvojen je tužbeni zahtev tužilje, pa je utvrđeno pravo stanovanja kao lična službenost u korist tužilje na $\frac{1}{2}$ idealnog dela stana VV, što je tuženi dužan priznati i trpeti. Stavom 3. izreke rešeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.14/06 od 10.05.2006. godine, stavom prvim izreke odbijena je žalba tužilje AA kao neosnovana i potvrđena je navedena prvostepena presuda Petog opštinskog suda u Beogradu u stavu prvom izreke. Stavom drugim izreke odbijen je zahtev tuženog za naknadu troškova odgovora na žalbu, kao neosnovan.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilja pobija drugostepenu presudu u delu u kojem je potvrđena prvostepena presuda. Presudu u navedenom delu pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući drugostepenu presudu u pobijanom delu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju se ukazuje u reviziji, jer je drugostepeni sud valjano ocenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja u ovom sporu.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju majka tužilje i tuženog, PP bila je nosilac stanarskog prava na stanu površine VV. U ugovor o korišćenju stana koji je zaključila 1969. godine, kao članovi porodičnog domaćinstva uneti su, pored ostalih, i tužilja i njen brat-u ovoj parnici tuženi. Navedeni stan PP je otkupila iz društvene svojine 1992. godine i stekla pravo sojine na istom. U predmetnom stanu tužilja živi sama. Opštinski sud je rešenjem donetim 24.05.2002.godine prekinuo raspravljanje zaostavštine iza smrti pok. PP i uputio na parnicu AA radi dokazivanja postojanja sporazuma sa tuženim da ona nasledi celokupnu imovinu iza pok. majke.

U ovom sporu tužilja zahteva da se utvrdi da je ona stekla $\frac{1}{2}$ idealnog suvlasničkog dela na spornom stanu po osnovu sticanja u porodičnoj zajednici sa majkom, sada pok. PP, i da se isti izdvoji iz zaostavštine sada pok. PP, bivše iz GG.

Pravilan je pravni zaključak nižestepeni sudovi da je odredbama Zakona o stanovanju, kao specijalnog zakona koji reguliše oblast stanovanja, isključena primena odredaba Zakona o braku i porodičnim odnosima, koje regulišu imovinske odnose članova porodične zajednice.

U članu 16.stav 3. Zakona o stanovanju regulisano je da članovi porodičnog domaćinstva imaju pravo stanovanja u stanu koji se otkupi po odredbama ovog zakona. Ovakva formulacija zakona očigledno na poseban način reguliše stambeni status članova porodičnog domaćinstva posle otkupa stana, i priznaje im pravo stanovanja na stanu u svojini. Odnos vlasnika stana i člana porodičnog domaćinstva posle otkupa nije svojinski odnos već stambeni, sveden na pitanje prava članova porodičnog domaćinstva da koriste stan i ovlašćenja vlasnika stana da zahteva njihovo iseljenje iz određenih opravdanih razloga.

Iz svega izloženog proizilazi da tužilja, ne može da se poziva na svoje učešće u sticanju stana prilikom otkupa po

odredbama Zakona o stanovanju. Ukoliko je tužilja angažovala svoja sredstva tako što ih je stavila na raspolaganje nosiocu stanarskog prava (svojoj majci) prilikom zaključenja ugovora o otkupu stana, ima potraživanje koje može da ostvari u parnici, ali joj ne pripada pravo da traži svojinski udeo po osnovu sticanja u porodičnoj zajednici. Jer sporni stan nije stečen radom članova porodičnog domaćinstva, već otkupom po ličnom pravu nosioca stanarskog prava stoga tako otkupljen stan ne predstavlja predmet zajedničke imovine članova porodičnog domaćinstva koji su u stanu živeli u vreme njegovog otkupa.

Na osnovu navedenog, revizija tužilje je morala biti odbijena kao neosnovana, te je odlučeno na temelju odredbe člana 405.ZPP, kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS